

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Cavssini Trecensis E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1626

Pons in Rheno. Ex eodem lib.4. de bello Gallico. Descriptio CXVI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68724](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68724)

videat, quarum illa in silice requiescit, illa a
lani refrigerat, siccata alia, est quae ex aqua quid
trahat, est quae cernua terram despectet, victū
inde quaesitura.

Vide quoque apud Aelianum, libro 12. de avi-
malibus, cap. 18. egregiam descriptionem hor-
ti Regis Indorum.

M O N S.

Lx Massæo, lib. 5.

Descriptio CXIII.

Sed præcipua camino Tarnatenfi nobilitas,
mons in nubes affurgit excelsus, & arduus,
cuius inferiora densis nemoribus vestiuntur:
superiora ex incendijs glabra, & horrida
sunt: in vertice crater hiatus vasto in plures
circulos circumductos maiores minoribus, ad
speciem amphitheatri discedit, inde per equi-
noctia, maxime certis flantibus ventis, cum
horrifono fremitu flammæ atro mista fumo,
& fauillis erumpunt, & omnia late loca ci-
neribus complent.

FLVVIVS EXVNDANS.

Plinius, lib. 8. epist. 17.

Descriptio CXIII.

Nunc istic quoque immitte, & turbidum eg-
lum, hic assiduae tempestates, & crebra
diluvia: Tyberis alucum excessit, & de-
missioribus ripis a hinc superfunditur, quam-
quam fossa quam providentissimus Impera-
tor fecit, exhaustus, premit valles, innarat cā-
pis: quaque planum solum pro solo cernitur:
inde, quæ solet flumina accipere, & permista
deuehere, velut obitus retro cogit, atque ita
alienis aquis operit agros, quos ipse non tan-
git.

Anno delicatissimus annis, ideoque ad iacē-
tibus villis velut inuitatus, ac retentus, mag-
na ex parte nemora, quibus inumbratur, & fre-
git, & rapuit. Subiit montes, & decidentia
mole pluribus locis clausus, dum amissum i-
ter quaerit, impulit tecta, ac se super ruinas e-

uexit, atque extulit. Viderunt hi, quos excel-
sioribus terris illa tempestas non deprehen-
dit: alibi diuitum apparatus, & grauem sup-
pellectilem, alibi instrumenta ruris, alibi bo-
ues, aratra, rectores, hic soluta, & libera armē-
ta: atque inter hæc, arborum truncos, aut vil-
larum trabes, atque culmina varie lateque
fluitantia, ac ne illa quidem loca malo vaca-
uerunt, ad quæ non ascendit annis, nam pro-
amne imber assiduus, & deciecti nubibus turbi-
nes, prompta opera, quibus pretiosa rura cin-
guntur, quassata, atque etiam discussa moni-
menta, multi eiusmodi casibus debilitati, ob-
ruti, obruti, & aucta luctibus damna.

FLVMEN ALDVABIS.

Ex Caesare lib. 1. de bello Gallico.

Descriptio CXV.

Flumen Alduabis, vt circinō circumductis,
penē totum oppidum cingit: reliquum
spatium, quod non est amplius pedum
DC. qua flumen intermittit, mons continet
magna altitudine, ita vt radices eius montis
ex vtraque parte ripæ fluminis contingant.
Hunc murus circumdatus arcem efficit, & cum
oppido coniungit.

PONS IN RHENO.

Ex eodem lib. 4. de bello
Gallico.

Descriptio CXVI.

Cæsar Rhenum transire decreuerat, sed
nauibus transire, neque satis tutum esse
arbitrabatur, neque sine, neque populi
Romani dignitatis esse statuebat. Itaque et-
si summa difficultas faciendi pontis propo-
nebatur, propter latitudinem, rapiditatem alti-
tudinemque fluminis; tamen id sibi con-
tendendum, aut aliter non transducendum
exercitum existimabat. Rationem igitur pon-
tis hanc instituit. Tigna bina scisquipedalia,
pau-

paulum ab imo præacuta, dimensa ad altitudinem fluminis, intervallo pedum duorum inter se iungebat. Hæc cum machinationibus immixta in flumine defixerat, sistucisque adegerat, non sublicæ modo directa ad perpendicularum, sed prone, ac fastigiata, ut secundum naturam fluminis procumberent. His item contraria duo ad eundem modum iuncta; intervallo pedum quadragenum ab inferiore parte fluminis conuersa statuebat: hæc utraque bipedalibus trabibus immixtis, quantum eorum rignorum iunctura distabat, binis utrimque fibulis ab extrema parte distinebantur. Quibus disclusis, atque in contrariam partem reuinctis, tanta erat operis firmitudo, atque ea rerum natura, ut, quo maior vis aquæ se incitauisset, hoc arctius illigata tenerentur. Hæc directa materia iniecta contexebantur, ac longioribus, cratibusque consternebantur, ac nihil secius sublicæ ad inferiorem partem fluminis obliquæ adigebantur, quæ, pro pariete subiecta, & cum omni opere coniuncta, vim fluminis exciperent: & alia item supra pontem mediocri spatio; ut si arborum trunci, siue naues, deijciendi operis causa, essent à barbaris missæ, his defensoribus earum rerum vis minueretur, neu ponti nocerent.

FONS.

Ex Apuleio in metam.

Descriptio CXVII.

Namque ibi saxum immensi magnitudine procerum, & inaccessa salebritate libricum, medijs de faucibus lapidis, fontes horridos euomebat: qui statim proni foraminis lacinijs editi, perque procliuæ delapsi, & angusti canalis exsecuto coniecti tramite, proximam conuallem latenter incidebant, dextera, lauaque coribus cauatæ perserpunt, & longa colla porrecti sæui Dracones, inconniua vigilæ luminibus addictis, & in perpetuam lucem populis excubantibus.

CLITVMNVS
fons

Plinius, lib. 8. epist. 8.

Descriptio CXVIII.

Vidistine aliquando Clitumnum fontem si nondum: (& puto nondum, alioqui narraffes mihi) vide quem: ego (ponit tarditatis) proximè vidi.

Modicus collis assurgit antiqua cupressu, numerosus, & opacus: hunc subter fons exit, & exprimitur pluribus venis, sed imparibus, eluctatusque facit gurgitem, qui lato gremio patefcit purus, ac vitreus, ut numerare iactas stirpes, & relucentes cakulos possis. Inde, non loci deuexitate, sed ipsa sui copia, & quasi pondere impellitur. Fons adhuc & iam amplissimum flumen, atque etiam nauium patiens, quas obuias quoque, & contratio nisu in aduersa tendentes transmittit, & perfert: adeo validus, ut illa, qua properat ipse, tanquam per planum solum, remis non adiuuetur.

Iucundum virumque per iocum, & ludum fluitantibus, ut flexerint cursum, laborem otio, otium labore variare, tipæ fraxino multa, multa populo vestiuntur; quas amnis perspicuus, velut mersas viridi imagine muniuerat.

Rigor aquæ certauerit niuibus, nec color cedit, adiacet templi prisicum, & religiosum. Stat Clitumnus ipse amictus, indutusque prætexta: præsens numen, atque etiam facidicum indicant sortes. Sparsa sunt circa sacella complura, toridemque Dei simulachra, lva cuique generatio: suum nomen: quibusdam verò etiam fontes: nam præter illum, quasi parentem cæterorum, sunt minores capite discreti, sed flumini nascuntur, quod pōte transmittitur: is terminus sacri, profanisque in superiore parte navigare tantum, infra etiam nare concessum: Balineum Hispellates, quibus illum locum Diuus Augustus dono dedit, publicè præbent, & hospitium: nec desunt villa, quæ sequuntur fluminis amœnitatem margini insistent, in summa nihil erit, ex quo non capias voluptatem.

Nota in Clitumnum fontem.

Vide, quem ego proximè vidi.

Notæ suæ hypotyposes τὴν φωνασίαν ἀρτυροῦ, quærem cæteroque absentem, legen: ium penè subijciat oculis.

Modicus collis, &c. Fontem arborum ramis opacatum significat: quod tantoperè *Ælianum*.